

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoCsp/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121437946
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6121437946.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a JUDr. Ivicy Čelkovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: F. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, o zaplatenie 2.867,11 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 11Csp/68/2021-109 zo dňa 13. januára 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. o povolení splácania priznanej sumy v splátkach m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.867,11 Eur, úrok 851,96 Eur, úrok z omeškania 118,83 Eur, spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.859,11 Eur od 13.10.2020 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach po 60 Eur splatných vždy do 15. dňa v každom kalendárnom mesiaci počnúc prvým mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zrochnosť celého plnenia.

Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vo výroku I. zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2.867,11 Eur, úrok 851,96 Eur, úrok z omeškania 118,83 Eur, spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 2.859,11 Eur od 13.10.2020 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach vo výške 60 Eur od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 15-teho dňa v tom-ktorom mesiaci až do úplného zaplatenia, pričom pri nezaplatení dvoch splátok po sebe idúcich sa stáva splatný celý dlh. Vo výroku II. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia istiny 2.867,11 Eur, úroku 851,96 Eur, úroku z omeškania 118,83 Eur, spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.859,11 Eur od 13.10.2020 do zaplatenia a trov konania titulom Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 15.01.2018, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať pravidelnými mesačnými splátkami po 55,69 Eur mesačne. S poukazom na ustanovenia Obch. zák. (§ 497, § 498, § 499, § 500 ods. 1, 2, § 501 ods. 1, 2, § 502 ods. 1, 2, § 503 ods. 1, 2, 3, § 505, § 504, § 506, § 507) v spojení so z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 ods. 1, 2) a Obč. zák. (§ 53 ods. 9, § 524 ods. 1, 2, § 565, § 53 ods. 9) súd prvej inštancie zhrnul, že úverová zmluva uzavretá medzi zmluvnými stranami obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere a v konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu postupoval správne, keď v súlade s § 53 ods. 9 Obč. zák. najskôr upozornil žalovanú na neuhradené splatné splátky úveru a vyzval ju listom na úhradu týchto splátok listom zo dňa 30.01.2020 s tým, že ak neuhradí omeškané

splátky, zosplatní úver predčasne. Žalovaná ani po upozornení žiadnu splátku neuhradila. Preto úver zosplatnil ku dňu 02.03.2020, čo jej bolo oznámené dňa 03.03.2020 v písomnom podaní. K vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru právny predchodca žalobcu mohol pristúpiť v zmysle bodu 8.1 písm. a/ Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery T. a.s., s účinnosťou od 01.01.2015. K predčasnému zosplatneniu úveru tak došlo ku dňu 02.03.2020. Po zistení, že zmluva o splátkovom úvere obsahuje všetky zákonné predpísané náležitosti, predovšetkým upravené v § 9 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z., súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel, priznal žalobcovi aj dohodnutý úrok vo výške 851,96 Eur, tiež zákonný úrok z omeškania vo výške 118,83 Eur a úrok z omeškania 5 % z neuhradenej sumy 2.859,11 Eur od účinnosti postúpenia pohľadávky, t. j. od 13.10.2020 s tým, že žalovanej povolil spláčať dlh v splátkach. Keďže žalobca bol v konaní úspešný, súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 CSP a priznal ich úspešnému žalobcovi vo výške 100 %.

2. Proti tomuto rozhodnutiu v časti výroku I., ktorým povolil súd prvej inštancie žalovanej splácanie priznanej sumy v splátkach so stratou ich výhody v prípade nezaplatenia dvoch splátok po sebe idúcich, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že takýto spôsob splácania dlhu bude znevýhodňovať žalobcu oproti žalovanej s ohľadom na výšku pohľadávky, časový horizont uspokojenia pohľadávky a na spôsob nastavenia splátok v nadväznosti na splatnosť pohľadávky v prípade, ak dôjde k porušeniu splátkového kalendára. Poukazujúc na § 232 ods. 4 CSP žalobca uviedol, že súhlasí s povolením splátkového kalendára, avšak pod stratou výhody v prípade nezaplatenia čo i len jednej z takto povolených splátok riadne a včas. Žalobca vzal na vedomie, že súd prvej inštancie prihliadol na finančnú situáciu žalovanej a že v tejto súvislosti bol oprávnený použiť iný mechanizmus vykonateľnosti, napríklad tzv. doložku cross default, ktorá sa v praxi bežne používa, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatným celé plnenie. V danom prípade však žalobca nemá žiadnu právnu istotu, že bude žalovaná dobrovoľne platiť pravidelnými mesačnými splátkami. V prípade, že by žalovaná plnila len každý druhý mesiac, žalobca bude neúmerne dlho čakať na zaplatenie dlhu. Žalobca zdôraznil, že súhlasil so splácaním dlhu v splátkach pod stratou výhody splátok, avšak za vyvážené označil povolenie splácania dlhu v splátkach pod stratou nezaplatenia čo i len jednej určenej splátky riadne a včas. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalovanej povolí splácanie priznanej sumy v pravidelných mesačných splátkach po 60 Eur s tým, že nezaplatením čo i len jednej zo splátok bude mať za následok stratu výhody splátok, alebo aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Podaným odvolaním bol dotknutý výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa povolenia splácania priznanej sumy mesačnými splátkami. V ostatných častiach výroku I. a vo výroku II. rozhodnutie napadnuté nebolo, preto v týchto častiach nadobudol rozsudok právoplatnosť a predmetom prieskumu v odvolacom konaní nebol.

5. Odvolací súd prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a 380 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku I. zmeniť podľa § 388 CSP. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

6. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

7. Z obsahu spisu odvolací súd zistil nasledovné. Žalovaná na pojednávaní dňa 13.01.2022 pred súdom prvej inštancie okrem iného uviedla, že pracuje v spoločnosti na základe pracovnej zmluvy, ktorú má uzavretú na dobu neurčitú, z pôvodných 4 hodín bude zamestnaná už na 8 hodín, býva v rodinnom dome s matkou, bratom a 13 ročným synom, otec na dieťa platí výživné 120 Eur, rodinný dom je vo vlastníctve brata, ktorému prispieva na inkaso. Nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnej ani hnutelnej veci. Preto požiadala žalovaná na pojednávaní spláčať dlh v splátkach. Z potvrdenia zamestnávateľa bolo preukázané, že jej čistý mesačný príjem za 6 mesiacov predstavoval 364 Eur v čase, keď pracovala len

4 hodiny denne. Súd prvej inštancie jej preto povolil splácať dlh mesačnými splátkami vo výške 60 Eur od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku, vždy do 15-teho dňa v tom-ktorom mesiaci až do úplného zaplatenia, pričom pri nezaplatení dvoch splátok po sebe idúcich sa stáva splatný celý dlh.

8. Z vyššie citovaného ust. § 232 ods. 4 CSP vyplýva, že súd môže s poukazom na nepriaznivú finančnú situáciu strany sporu v konaní uložiť povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky. Súd môže tiež určiť konkrétny deň každého mesiaca, ktorým je tá ktorá konkrétna dávka alebo splátka splatná - vykonateľná. Môže tiež určiť, že omeškaním s plnením čo i len jednej dávky alebo splátky sa stáva splatným celé plnenie.

9. Odvolací súd sa nestotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý rozhodol tak, že sumu prisúdenú žalobcovi povolil žalovanej splácať tak, že až nezaplatením dvoch splátok po sebe idúcich sa stáva celý dlh splatný. Už len samotná skutočnosť, že vzhľadom k finančnej situácii žalovanej bolo jej umožnené splácať dlh mesačnými splátkami, dáva ju do výhodnejšej pozície vo vzťahu k žalobcovi. Zákon umožňuje splácanie dlhu v splátkach, avšak zároveň v ust. § 232 ods. 4 CSP nastavuje určité pravidlá takeého splácania. Pokiaľ by sa celý dlh žalovanej stal splatným až nezaplatením vždy dvoch splátok po sebe idúcich, mohla by nastať situácia, kedy by žalovaná plnila žalobcovi splátku len každý druhý mesiac, avšak bez následku splatnosti celého dlhu. Výrazne by sa tak predĺžila splatnosť zaplatenia celého zostatku dlhu, žalobca by bol v nevýhode oproti žalovanej a napokon žalovaná by výrazne celý zostatok dlhu preplatila.

10. Z uvedených dôvodov odvolací súd dôvodnému odvolaniu žalobcu vyhovel a zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. podľa § 388 CSP tak, že žalovanej povolil priznanú sumu plniť v pravidelných mesačných splátkach po 60 Eur splatných vždy do 15. dňa v každom kalendárnom mesiaci počnúc prvým mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

11. O nároku žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania priznal proti žalovanej v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).